

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

18.11.2009

B7-0151/2009

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B7-0222/2009 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

9. detsembril 2009 Brüsselis toimuv 8. Euroopa – Vahemere piirkonna riikide kaubandusministrite konverents

Miguel Portas, Willy Meyer, Patrick Le Hyaric, Kyriacos Triantaphyllides
fraktsiooni GUE/NGL nimel

RE\796811ET.doc

PE428.769v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon 9. detsembril 2009 Brüsselis toimuva 8. Euroopa – Vahemere piirkonna riikide kaubandusministrite konverentsi kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 28. novembri 1995. aasta Barcelona deklaratsiooni, millega pandi alus Euroopa Liidu ning Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riikide vahelisele partnerlusele;
 - võttes arvesse Barcelona protsessi algusest saadik toimunud Euroopa – Vahemere piirkonna riikide ministrite konverentside ja valdkondlike ministrite konverentside järeldusi, eriti 2. juulil 2008 Marseille's toimunud 7. Euroopa – Vahemere piirkonna riikide kaubandusministrite konverentsi järeldusi;
 - võttes arvesse 13. juulil 2008 Pariisi toimunud Euroopa – Vahemere piirkonna riikide riigipeade ja valitsusjuhtide tippkohtumist, kus loodi Vahemere Liit;
 - võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna vabakaubanduspiirkonna säästvuse mõju hinnanguid, mille koostas Manchesteri ülikooli arengupoliitika ja juhtimise instituut;
 - võttes arvesse 18.–19. oktoobril 2009 Aleksandrias peetud Euroopa – Vahemere piirkonna riikide majandus- ja sotsiaalnõukogude ning samalaadsete institutsioonide tippkohtumise lõppdeklaratsiooni;
 - võttes arvesse oma eelmisi resolutsioone ELi Vahemere piirkonna poliitika kohta ja eelkõige 15. märtsi 2007. aasta resolutsiooni Euroopa – Vahemere piirkonna vabakaubandusala loomise kohta ja 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Barcelona protsessi (Vahemere Liit) kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et 1995. aasta Barcelona konverents käivitas väga ambitsioonika projekti uute ja tihedamate poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ning kultuuriliste sidemete loomiseks Vahemere põhja- ja lõunaranniku riikide vahel; arvestades, et see projekt ei ole veel kaugeltki lõpule viidud;
- B. arvestades, et Vahemere Liidu loomine, mille eesmärk on Euroopa – Vahemere piirkonna integratsiooniprotsess konkreetsete ja nähtavate projektide abil uuesti käivitada, on ikka veel pooleli;
- C. arvestades, et Vahemere kahe kalda riike iseloomustab endiselt silmatorkav majanduslik, sotsiaalne ja demograafiline asümmeetria, ning arvestades, et Vahemere piirkonna riikide vahel on suured arenguerinevused;
- D. arvestades, et Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riikide majandus on väga sõltuv väliskaubandusest; arvestades, et kaubavahetusest 50% toimub ELiga, mis moodustab vaid 8% ELi väliskaubandusest ning seejuures on kaubavahetuse saldo ELi jaoks

positiivne; arvestades, et Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riikide ekspordi struktuur ei ole eriti mitmekesine ning need riigid on endiselt spetsialiseerunud sektoritele, mis majanduskasvule vähe kaasa aitavad;

- E. arvestades, et lõuna-lõuna suunaline piirkondlik integratsioon ei ole kaugeltki lõppenud ja et lõuna-lõuna suunal liikuvad kaubavood on liiga väikesed ja moodustavad ainult 6% Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riikide kaubavahetuse kogumahust;
- F. arvestades, et partnerriikide poliitilistele, majanduslikele ja sotsiaalprobleemidele, eelkõige tööpuuduseprobleemile, lisandus majandus- ja finantskriis; arvestades, et nimetatud riikide ning ELi ühine huvi on vähendada piirkonna tööpuuduse taset ning anda piirkonna elanikele, eriti naistele, noortele ja maainimestele tulevikulootus,
1. lükkab tagasi idee rajada Euroopa – Vahemere piirkonna vabakaubandusala; kordab, et ELi ja Vahemere piirkonna majandussuhete aluseks peab olema võrdne kohtlemine, solidaarsus, läbirääkimiste pidamine ning iga riigi iseärasuste arvesse võtmine;
 2. on seisukohal, et majandussuhete tihenemisega peab kaasnema poliitiliste suhete tihenemine ning et poliitilised, majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurisuhted on mõeldavad ainult rahumeelses ja demilitariseeritud Vahemere piirkonnas; usub, et tõeline piirkondlik ja majanduslik integratsioon on võimalik ainult juhul, kui praeguste konfliktide (eelkõige Palestiinas ja Lääne-Saharas) lahendamiseks astutakse konkreetseid samme nii demokraatia kui ka inimõiguste ja uue majanduspoliitika vallas, mille eesmärk on välja töötada paremad sotsiaalsed standardid ja vähendada ebavõrdsust;
 3. Küprose-probleemi õiglane ja rahumeelne lahendamine aitab suuresti kaasa Vahemere idapiirkonnas valitsevate pingete kaotamisele ning piirkonna riikide ja elanike vaheliste suhete arengule, sest Küpros on ELi ja piirkonna vahel rahu- ja koostöösillaks;
 4. mõistab hukka Palestiina jätkuva okupeerimise Iisraeli riigi poolt ning rahvusvahelise ja humanitaarõiguse rikkumise ja seda eelkõige Gazas; on vastu ELi ja Iisraeli suhete parandamisele majanduspartnerluse sooduslepingutega;
 5. peab kahetsusväärseks, et Lääne-Sahara dekolonialiseerimine ei ole veel lõppenud; palub nõukogul ja komisjonil käsitleda seda konflikti Vahemere Liidu prioriteedina; palub nõukogul ja komisjonil teha raamistikuga tööd, et Lääne-Sahara saaks vastavalt ÜRO arvukatele resolutsioonidele iseotsustusõiguse; mõistab hukka Maroko tegevuse selles olukorras; mõistab hukka inimõiguste rikkumise ja inimõiguste kaitsjate represseerimise Marokos; taunib sellega seoses edasijõudnud riigi staatust, mille EL Marokole andis;
 6. on seisukohal, et kui ELi majanduspoliitikas, mis on suurel määral süüdi Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ebavõrdses majanduskasvus, valitsenud konkurentsivõime paradigmat ja vabakaubanduse fundamentalismi rakendatakse ka Euroopa – Vahemere piirkonna riikide majandus- ja kaubandussuhete puhul, suurendaks need samuti lõhet jõukamate ja vaesemate riikide vahel ning riikide rikaste ja vaeste elanike vahel;
 7. kutsub komisjoni, ELi liikmesriike ning Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riike üles finants- ja majandus- ning ökoloogilise kriisi mõjusid arvesse võtma ning sotsiaalsetele ja ökoloogilistele probleemidele majandus- ja kaubandussuhetes senisest suuremat

tähelepanu pöörama; kutsub kõiki valitsusi üles kriisi mõjude leevendamiseks ellu viima usaldusväärsel ja tõhusat tööhõive- ja sotsiaalpoliitikat;

8. juhhib tähelepanu sellele, et majanduskoostööst ja kaubandusest saadavat kasu ei saa mõõta ainult majanduskasvuga, vaid ka – ja eelkõige – korralike, kõrgetele sotsiaalsetele nõudmistele vastavate töökohtade loomisega eelkõige naistele ja noortele, sest just nemad on paljudes kõnealuse piirkonna riikides kõige ebasoodsamas olukorras;
9. rõhutab vajadust edendada lõuna-lõuna suunalist kaubandus- ja majandusintegratsiooni, sest see on oluline piirkonna arengu ning jaoks annab piirkonnale ELiga läbirääkimisteks võrdsema positsiooni;
10. rõhutab, et igasuguste põllumajandus- ja kalanduslepete puhul tuleks võtta arvesse vajadust kaitsta nn tundlikke ressursse; kutsub Euroopa ja Vahemere piirkonna partnereid üles arutama võimalust välja töötada Euroopa ja Vahemere piirkonna riikide integreeritud põllumajanduspoliitika, mis põhineks menetluste komplementaarsusel ja ühisel veepoliitikal ning mille keskmes ei oleks mitte ärihuvid, vaid sõltumatus toiduainetega varustamisel;
11. on seisukohal, et tuleb teha vahet kaubanduslike teenuste ja avalike teenuste vahel; rõhutab, et avalikud teenused peavad jääma läbirääkimiste raamistikust väljapoole, eriti kui need puudutavad elanike põhivajadusi, nagu tervishoid, haridus, joogivesi ja energeetika, mis ei tohi langeda suurte Euroopa ettevõtete ekspansionistliku äristrateegia ohvriks;
12. tunnistab, et tööstuspoliitikat tuleb kohandada vastavalt riikide majanduslikele ja sotsiaalsetele oludele, sh vastavalt töötuse tasemele ja sellest tulenevale keskkonnamõjule; rõhutab, et majandus- ja kaubandussuhted peaksid suurendama tööstustoodangu mitmekesisust ning toodete lisandväärtust; kutsub Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riike üles töötama välja regionaalpoliitika, milles võetakse arvesse väga väikeste, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete rolli;
13. kordab, et Vahemere Liidu rahastamine ning poliitiline ja majanduslik kontroll peab olema eranditult avalik;
14. väljendab veel kord muret selle üle, millised on kaubanduspiirkonna eeldatavad negatiivsed sotsiaalsed ja keskkonnamõjud lühikeses ja keskpikas perspektiivis vastavalt Manchesteri ülikoolis vabakaubanduspiirkonna säästvuse mõju kohta koostatud hinnangule; kordab komisjonile tehtud üleskutset käsitleda hinnangus antud soovitusi tulevastel läbirääkimistel, et võtta arvesse kõnealuses uurimuses esile tõstetud sotsiaalse ühtekuuluvuse ja säästva arengu mõõdet;
15. lükkab tagasi poliitika, mille eesmärgiks on sundida meie partnereid tunnustama kapitali, kaupade ja teenuste vaba liikumist, kuid mis jätab kõrvale kõik töötajate ja isikute vaba liikumise võrdsed tingimused; rõhutab, et piiride avamise kõigi aspektide vahel tuleb saavutada tasakaal, sest poliitiline, majanduslik, kultuurialane jt inimtegevuse valdkondades toimuv koostöö peab aitama luua õiglasi ja võrdseid ühiskondi, sest ainult sellised ühiskonnad suudavad rajada õiglasi ja võrdseid rahvusvahelisi suhteid;

16. on seisukohal, et idee FRONTEXi jätkuvast ülesehitamisest ei ole vastuvõetav; on seisukohal, et Vahemere rannikuga seotud rändeprobleem nõuab ELi riikidelt strateegiat, mis aitaks vaesuse vastu võitlemisega ning tööhõive, rahu ja õiglase kaubanduse edendamisega piirkonna stabiilsusele oluliselt kaasa;
17. rõhutab, et kahepoolseid lähenemisi ei tohi asendada ega nõrgendada mitmepoolse piirkondliku lähenemisega; kutsub komisjoni üles järgima põhimõtet, mille kohaselt toimuvad läbirääkimised piirkondade kaupa;
18. rõhutab partnerluses Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee kui demokraatliku organi tähtsust, mis toob Barcelona protsessi kolme samba toetuseks kokku parlamendiliikmed Vahemere mõlema kalda riikidest; kutsub Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarset assambleed, komisjoni ja nõukogu üles tegema tihedamat majandusalast koostööd;
19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, liikmesriikide ning Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riikide riigipeadele, valitsusjuhtidele ja parlamentidele ning Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarsele assambleele.